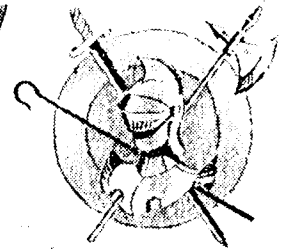

STRAZ

i ZWIASTUN OBECNOŚCI CHRYSYTA

OPOKA WIEKÓW
Okup za Wszystkich

— Abakuk 2:1; Izajasz 21:11, 12.
“Na Straży Swej Stać Będą...”
“Przychodzi poranek, a także i noc.”

ROK LXIV KWIEC.-MAJ-CZERW. 1989 Nr 2

SPIS RZECZY Str.

Co my każemy i uczymy.....10
Komentarze do księgi Objawienia
(1879-1916).

“Na ziemi uciśnienie narodów z rozpaczą” (Łuk.
21:28). “Ale wam, którzy się boicie Imienia Mo-
jego, wniejdzie słońce sprawiedliwości.” — Mal. 4:2.

STRAŻ

I ZWIASTUN OBECNOŚCI CHRYSYTA

*Trzymiesięczne czasopismo ogłaszające wieczną Ewangelię
Wydawane przez*

FRANCUSKIE ZRZESZENIE WOLNYCH BADACZY PISMA ŚWIĘTEGO
11, Rue du Maréchal Joffre 62320 ROUVROY (France)

SENTINELLE

ET HERAUT DE LA PRESENCE DE CHRIST

*Périodique trimestriel annonçant l'Évangile éternel
et publié par*

L'ASSOCIATION FRANÇAISE DES LIBRES ÉTUDIANTS DE LA BIBLE
11, Rue du Maréchal Joffre 62320 ROUVROY (France)

Prix de ce numéro 8,00 francs
Abonnement annuel 30,00 francs
Cena jednego egzemplarza 8,00 franków
Roczna prenumerata 30,00 franków

Le Directeur de Publication : Antoine PAPAŁAK

L'imprimeur-Éditeur : A.F.L.E.B.
11, Rue du Maréchal Joffre
62320 ROUVROY (France)

Rok LXIV

KWIECIEŃ-MAJ-CZERWIEC 1989

Nr.2

Co my każemy i uczymy

(Ciąg dalszy)

NASZ POGLĄD NA TYSIĄCLECIE

Jeżeli nasze wyrozumienie Pisma Świętego jest właściwe, to żyjemy teraz na wstępie Tysiąclecia. Ten fakt wyjaśnia nie tylko ten ogromny postęp w wynalazkach i nauce, ale także dokonywanie się tajemnic Bożych względem Jego chwalebnych zamysłów dla naszego rodzaju, przepowiedzianych w Biblii w różnych figurach i symbolach. Jednakowoż nasze oczekiwania co do Tysiąclecia są inne niżeli niektórzy mogliby przypuszczać. Nie znajdujemy żadnego Pisma, któreby uczyło, że świat będzie nawrócony zacnymi wysiłkami misjonarzy lub jakimikolwiek innymi wysiłkami ludzkimi. Według naszego pojęcia, Pismo Święte uczy, że nawrócenie świata nastąpi dopiero po wtórym przyjsciu Odkupiciela i po zabraniu Jego Kościoła (świętych z wszystkich denominacji) ; że oni, przemienieni do natury ludzkiej, będą, pod ich Panem i Głową nauczycielami, kierownikami i pomocnikami reszty ludzkości, tj. tak tych, co już pomarli jak i tych co jeszcze żyją — aby podnosić wszystkich chętnych i posłusznych z grzechu i śmierci, do doskonałości i wiecznego żywota na ziemi, która naonczas, w czasie restytucji,

zostanie przywrócona do stanu raju.

Statystyka wskazuje, że Tysiąclecie nigdyby nie nadeszło, gdyby to miało się stać przez nawrócenie pogan, bo pomimo usilnych starań misjonarzy, pogan jest obecnie dwa razy tyle co sto lat temu. Obserwując znaki czasów, musimy się raczej zgodzić z tym, że przybliży się "czas uciśnienia jakiego nie było odkąd narody poczęły być na ziemi", po którym to ucisku, według zapewnień Pisma Świętego, ma być ustanowione Królestwo Chrystusowe, w celu błogosławienia wszystkich rodzajów ziemi.

BIBLIJNE NAZWY I ORDYNACJA

Może należy nam wyjaśnić, że nie uznajemy za biblijne takie określenie jak "kler" lub "duchowni" i "laicy"; ani nie uznajemy tytułów: "Wielebny", "Przewielebny", "Doktor Teologii" i innych tym podobnych tytułów dziś używanych. To jednak nie pobudza nas do sprzeciwiania się tym, co różni się z nami pod tym względem. Co do nas, to używamy tylko biblijne nazwy, takie jak: "Pasterz" (pastor), "E-

wangelista", "Nauczyciel", "Starszy", "Diakon" itp. Uznajemy także, iż wszyscy poświęceni Bogu są sługami Bożymi, a więc każdy taki jest upoważniony do kazania Ewangelii i do służenia braciom, o ile ma ku temu talent i bracia tej jego służby pożądamy. Co zaś do ordynacji (wyświęceń), nie możemy uznawać za biblijną teorię o "Apostolskiej spuściźnie", i że jakaś specjalna władza, czyli autorytet przechodzi z jednego człowieka na drugiego. Utrzymujemy, że tylko pomazanie Duchem świętym daje władzę i autorytet do wyrozumienia i objaśniania Pisma Świętego.

JAK ZAKRADŁY SIĘ BŁĘDY

Redaktor (angielskiej Strażnicy — brat Russell) był atakowany przez około jedną czwartą część duchowieństwa całego świata, jedynie za to, że głosił, co my również głosimy, poselstwo Pisma Świętego, wyrażone przez Anioła, przy narodzeniu Jezusa: "Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie wszystkim ludowi!" (Łuk. 2 : 10, 11). To miłe poselstwo o Boskiej miłości i o łaskawym zarządzeniu w tym, że Jezus umarł za grzechy całego świata, zaczęło być zaniebawane przy końcu drugiego stulecia. Nauka o "Spuściźnie Apostolskiej" sprawiła, że ludność ówczesna zaczęła uznawać biskupów jako następców, specjalnie od Pana wybranych dwunastu Apostołów — w skład których wchodził także Paweł (a nie Maciej), zajmując miejsce po Judaszu.

Nie można się dziwić, że w czasie gdy możliwość czytania była tylko u niektórych, gdy Biblii było mało i były bardzo kosztowne i gdy nauka o spuściźnie apostolskiej zakorzeniła się w kościele na dobre — że lud był posłuszny i przyjmował wszystko co nauczali t. zw. apostołscy biskupi. Nie jest też rzeczą dziwną, że ci biskupi lubieli uchodzić za autorytety. Przez czternaście stuleci nie było studiów Pisma Świętego — a tylko studia i czczeni różnych t. zw. dogmatów i artykułów wiary. Biblie były publicznie palone a osoby, które miały odwagę badać Biblię i przyjmować jej świadectwa, były tropione jak leśne, dzikie bestie — co działo się także w Szkocji i w innych państwach.

Ruch Wielkiej Reformacji wysunął Biblię naprzód, lecz jej przyjaciele mieli swe oczy wyrozumienia wciąż jeszcze w znacznym stopniu zamglone błędnymi naukami średniowiecza. W miarę jak różni przewódcy modlili się: "Prowadź nas światło wśród tego mroku" i przecierali swe oczy, nowe sekty powstawały, z których każda starała się osiągnąć to światło, a jednak wszystkie uznawały, że artykuły wiary, za które wielu umarło, nie były w zupełności

zadowalniające dla ich serc ani dla ich umysłów.

OBCENE BŁĘDY I OPOZYCJA DO ŚWIATŁA

Obecnie żyjemy w czasach, w których te różne podziały ludu Bożego są za bardzo oświeczone, aby palić jedni drugich na stosach; raczej usposobione są do łączenia się, ignorując wzajemnie różnice. W międzyczasie zakradła się Wyższa Krytyka, która w zupełności odwróciła większość chrześcijańskich kaznodziejów od Biblii. Jednakowoż oni wciąż jeszcze trzymają się swoich sekt i dogmatów, w które już więcej nie wierzą.

Jednocześnie, pod kierownictwem Boskiej opatrności, Pismo Święte przeszło do rąk ludu. Edukacja jest teraz ogólna i środki pomocnicze do badania Pisma Świętego obfite. Według świadectw Pisma Świętego i faktów widzimy, że teraz jest ten korzystny dla ludu Bożego czas do osiągnięcia właściwej znajomości Jego Słowa. Wraz z innymi, redaktor został wielce ubłogosławiony w badaniu Biblii i w ogłaszaniu drugim o jej istotnym znaczeniu. Czyniliśmy to już przez blisko czterdzieści lat, bez żadnych poważniejszych sprzeciwów, oprócz ostatnich kilku lat. Przyczyną tej obecnej opozycji jest to, iż nauka Zrzeszenia Badaczy Pisma Świętego coraz bardziej się rozszerza. Podręczniki pomocne do badania Biblii drukowane są w wielu językach. Zgromadzenia Badaczy Pisma Sw. znajdują się na wszystkich częściach ziemi. To sprawia, że niektórzy z duchowieństwa uważają naszą pracę za groźną — podobnie jak Episkopalni kiedyś uważali Presbyterianów i Metodystów za niebezpiecznych, a także jak Żydzi uważali pierwszych Chrześcijan za groźnych dla ich instytucji, a Baptyści uważali innych za groźnych dla nich itd.

W miarę jak wyjaśniamy przypowieści i trudniejsze mowy naszego Pana, wykazując harmonijność nauk Pisma Sw. od pierwszej Księgi Mojżeszowej aż do Objawienia, dogmaty średniowiecza stają się niestrawne i wstrętne. Ponieważ niektórzy z najlepszych parafian odrzucają te stare dogmaty, klasę kleru usposabia to gorzko. Niektórzy duchowni różnych wyznań nie mogą sprostać naszym argumentom biblijnym, rzucają na nas różne zniewagi i potwarze, w celu wstrzymania ludu od słuchania nas i od czytania naszej literatury. Mimo to jednak praca postępuje naprzód z coraz większą siłą. Ci, których oczy wyrozumienia zostały otworzone, starają się dopomagać drugim. W miarę jak lud poznaje niskie pobudki tych ataków kierowanych na nas, odczuwa coraz mniej sympatii do tych co te ataki czynią i z tym większą ciekawością

interesuje się naszymi naukami.

WSZYSTKIM POTRZEBA PODRĘCZNIKOM

Nigdy nie rościliśmy pretensji do doskonałej znajomości języków greckiego i hebrajskiego. Co więcej, twierdzimy, że na tysiąc kaznodziejów którychkolwiek denominacji znalazłby się może zaledwie jeden dobry znawca tych języków. Możliwość czytania greckiego i hebrajskiego alfabetu, lub sylabizowania kilku słów w tych językach, nie czyni jeszcze nikogo znawcą tychże języków. Znawcą języka jest tylko ten, co posiada zupełną znajomość gramatycznej konstrukcji danego języka.

W łączności z tym twierdzimy, że pod zarządzeniem Boskiej opatrności, taka znajomość greckiego i hebrajskiego nie jest wcale konieczna do właściwego wyrozumienia Słowa Bożego. Dzisiejsi badacze Biblii mają dostęp do licznych tłumaczeń dokonanych przez uczonych. Więcej nawet, Presbyterianie mają Grecko-Hebrajsko-Angielski konkordans Young'a, Metodysci zaś posiadają Grecki, Hebrajski, Chaldejski i Angielski analityczny konkordans Strong'a. Oprócz tych jest w angielskim języku jeszcze wiele innych sekciarskich dzieł w tym zakresie, jak Liddell'a i Scott'a Grecko-Angielski Leksykon (słownik do Biblii), Mc Clintok'a i Strong'a Krytycyzm, Emphatic Diaglott, który podaje oryginalny tekst grecki wraz z tłumaczeniem angielskim słowo w słowo itp.

Wartość tych dzieł pomocniczych do dobrego wyrozumienia Pisma Świętego, nie może być przeceniona. W przedmowie do analitycznego konkordansu Young'a, autor wyraził się o swej pracy następująco: "Celem tego dzieła jest podobnie jak Tyndale powiedział o swoim Nowym Testamencie, aby umożliwić kmiotkowi lepszą znajomość Pisma Świętego aniżeli posiadali jego przodkowie. Dzieło to w potrójny sposób pomoże mu do lepszego zrozumienia Pisma Świętego. — Pierwsze: Przez wykazanie oryginalnych słów hebrajskich i greckich na jakiekolwiek słowa, używane w angielskiej Biblii. Drugie: Przez wykazanie istotnego i pierwotnego znaczenia tychże oryginalnych słów; i Trzecie: Przez przytoczenie prawdziwych i pewnych ustępów równoznacznych.

Kto posiada te dzieła, wie jak się posługiwać i posługuje się nimi, ma skuteczniejszą znajomość określeń hebrajskich, greckich i chaldejskich używanych w oryginalnej Biblii, aniżeli mógłby ją zdobyć przez czteroletni kurs studio-

wania tych języków. Posiadamy te dzieła, a także wiele innych i nauczyliśmy się używać takowe z dobrym skutkiem. W rezultacie tego mamy prawdopodobnie lepszą znajomość Biblii w jej oryginalnych językach, aniżeli dziewięć dziesiątych kaznodziejów, którzy przeszli czteroletnie studia teologiczne. Radzimy, aby wszyscy badacze Biblii, dla których jest to możliwym, starali się używać tych zadziwiających dzieł pomocniczych, zamiast tracenia czasu na sylabizowanie słów z tych oryginalnych języków, których znaczenie i gramatyczną wartość ocenić jest zaledwie przez jednego na tysiąc. Z przyjemnością możemy dodać, że wielu badaczy Pisma Świętego przywykli posługiwać się konkordansami Young'a i Strong'a, oprócz wielu różnych tłumaczeń Biblii, takich jak tłumaczenie Young'a, Variorium, tłumaczenie Lesser'a, a Nowego Testamentu, tłumaczenie Tiszendorfa, Syraickie, Rotherham'a, Emphatic Diaglott itd.

BIBLIJNA ORDYNACJA

Teraz jeszcze nieco o ordynacji: bez względu jak nieświadomą w tej sprawie może być publika, przypuszczamy jednak, że duchowieństwo i redaktorzy pism religijnych są dobrze uświadomieni pod tym względem. Ci wiedzą dobrze, iż słowo "ordynacja", (albo "wyświęcenie") znaczy po prostu, upoważnienie. Tak więc Baptyści ordynują czyli upoważniają swoich kaznodziejów, Metodysci upoważniają swoich itd. Nie ma pomiędzy Chrześcijanami takiej rzeczy jak ogólna ordynacja. Przeciwnie Katolicy, na przykład, kwestionują wszystkie ordynacje oprócz ich t. zw. "wyświęceń" i twierdzą, że protestantcy kaznodzieje nie są wcale wyświęceni czyli ordynowani. Kościół Anglikański również nie uznaje ordynacji tych, co według jego pojęcia nie są prawowierni.

Ponieważ Bóg jest tylko jeden, więc ma On tylko jedną ordynację dla wszystkich Jego sług. Kościół Boży składa się z świętobliwych Chrześcijan ze wszystkich denominacji, o ordynowanych od Boga kaznodziejów stanowią tylko ci, co otrzymali Boskie wyświęcenie czyli pomazanie Duchem świętym. Jezus jest Głową czyli Wodzem tego Kościoła. On jest jego głównym Pasterzem. Jezus był ordynowany w czasie Jego poświęcenia się i chrztu w Jordanie, gdy był trzydzieści lat stary, czyli pełnoletni według zakonu. Wszyscy stający się współczłonkami z Nim i otrzymujący toż spłodzenie z Ducha świętego, mają udział w tej Jego ordynacji. Mistrz oświadczył: "Jako Mię posłał Ojciec, tak i Ja was posyłam". — Jan 20 : 21.

W.T. 5970-1916

Ciąg dalszy nastąpi

**Komentarze do księgi
Objawienia
(1879 - 1916)**

Wydawane przez

FRANCUSKIE ZRZESZENIE WOLNYCH BADACZY PISMA ŚWIĘTEGO

11, Rue du Maréchal Joffre
62320 ROUVROY (France)

ZNACZENIE ODNOŚNIKÓW

- A,B,C,D,E,F : Oznaczają 6 Tomów W.P.Ś. 1,2,3,4,5,6.
- R : Reprints, słowo angielskie, które znaczy "Przedruki".
Są to przedruki czasopisma "Watch Tower" (Strażnica). Podajemy po literze R numer strony przedruków, następnie rok wydania artykułu. Na przykład : R5402-14, znaczy : Przedruki na stronie 5402 z roku 1914. Gdy artykuł, umieszczony w Watch Tower, nie jest spod pióra Brata Russella, dokładamy gwiazdkę. Przykład : R244-81* (Przedruki, str.244, rok 1881).
- Q : Książka pytań "What Pastor Russell said" (stronice są angielskie).
- T : Cienie Przybytku (z 5-go Tomu, stronice są polskie).
- CR : Kazania wygłoszone podczas Konwencji.
- HG : Książka "Harvest Gleanings", Tom 1 (zawierająca książeczkę "Trzy światy", debaty publiczne, Kwartalną starą teologię, Miesięczny Badacz Biblii).
- NS : Książka "Harvest Gleanings", Tom 2. (Kazania z gazet, od roku 1901 do roku 1910). *z lat r. 1911 do 1916*
- OV : Książka "Overland Monthly" (Artykuły pisane przez Brata Russella dla jednej gazety z San Francisco od roku 1909 do roku 1916).
- PD : Fotodrama Stworzenia (Stronice są polskie).
- SM : Książka wybranych kazań.
- N : Gazeta angielska.

1 : 1 **OBJAWIENIE** – To słowo oznacza odkrycie i daje do zrozumienia o czymś, co było zakryte. OV6:4.

Zachwycające widzenie. R3568-05.

Ta księga jest pełna znaków i symbolów, widocznie, żeby zabarykadować swe tajemnice przed wszystkimi, oprócz świętych, i przed nimi też, aż nastąby czas dla objawienia tych tajemnic. OV6:4.

JEZUSA CHRYSUSA – Jan nie rościł sobie pretensji do tego objawienia. R2826-01.

KTÓRE MU DAŁ BÓG – Chrystus nigdy nie żądał "równym być Bogu" w mocy. E37.

"Bóg Ojciec miłuje Syna i ukazuje mu wszystko, co sam czyni" (Jan 5 : 20) R2434-99.

ABY OKAZAŁ SŁUGOM – Lecz Bóg nie objawia nam tych rzeczy przez Swego Ducha w taki sam sposób jak objawił je Panu Jezusowi. R5055-12.

Nasz Pan Jezus obiecał nam, że cokolwiek Ojciec Jemu objawi, on z swej strony nam to objawi. R2434-99.

Poselstwa dane nam w księdze objawienia są tak samo prawdziwymi poselstwami Zbawiciela jak te wypowiedziane podczas Jego ziemskiej misji. R3568-05.

W RYCHLE DZIAĆ MAJĄ – Większa proporcja widzenia Jana odnosząca się nie do Dnia tysiącletniego lecz do okresu poprzedzającego Tysiąclecie. R2826-01.

A ON JĘ OZNAJMIŁ – W znamionach i symbolach, które są regułą; literalne znamiona są wyjątkowe i są używane tylko wtedy gdy są nieuniknione. R5992-16, 490-83*; B203; OV6:4.

SWEMU SŁUDZE JANOWI – Który, do pewnego stopnia, był typem na ostatnich żyjących członków maluczkiego Stadka – klasę, która oczami wyrozumienia rozeznaje wizje i objawienia, które Jan widział w symbolach, będąc w zachwyceniu. R3568-05.

Jan, w znamiennej swej skromności, pomija swoją przeszłą służbę dla prawdy i prześladowania jakie za to poniósł. . . Ta prostota i wolność od samochwalby, tak znamienne w pismach apostołów, tym więcej zalecają nam ich słowa. R2826-01.

1 : 3 **KTÓRY CZYTA** – Samo czytanie tej księgi przynosi błogosławieństwo. A32; OV7:1.

Ponieważ tajemnice tej księgi stopniowo zanikają, zrozumienie jej przynosi jeszcze dodatkowe błogosławieństwo. OV7:1.

PROROCTWA TEGO – Które było pomocne Lutrowi w poznaniu Papiestwa, iż ono jest Antychrystem. A32.

1 : 4 **SIEDMIU ZBOROM** – Oznaczają siedem okresów chrześcijańskiego kościoła, to jest między Pierwszym a Wtórym przyjściem Chrystusa. R5992-16.

Liczba siedem oznacza zupełność, a porządek,

w jakim te poselstwa są opisane, mogą przedstawiać siedem epok, czyli okresów historii całego Kościoła Chrystusowego. R4870-11.

Trzy pierwsze rozdziały Objawienia zawierają w sobie szczególniejsze opisy i ogólne wspomnienia kierowane nie tylko do onych siedmiu lokalnych zborów tam wspomnianych, lecz i do wszystkich "zwycięzców". One stosują się nie tylko do różnych okresów historii całego Kościoła, lecz także do różnych klas w każdym okresie historii tegoż Kościoła. R4870-11, 3650-05, 3569-05, 2521-99, 2826-01; R490-83 ; R177-81; T132; Q754:2.

Nie powinniśmy jednak rozumieć, że okresy przedstawione w owych siedmiu poselstwach do siedmiu zborów, są akuratanymi okresami o pewnym dokładnym początku i dokładnym zakończeniu. Należy raczej rozumieć, że każdy z nich był okresem w znaczeniu ogólnym i że jeden okres zachodził na drugi. R5718-15.

Przedstawiają kościół w stanie cierpień do samego końca. R3570-05.

1 : 5 **PIERWORODNYM** – Wzbudzony Chrystus jest "pierworodnym od umarłych". R5991-16.

Jezus, który zwyciężył. "Tego Bóg wzbudził dnia trzeciego" (Dz. Ap. 10 : 40) E154.

Z UMARŁYCH – Nasz Pan był pierwszym, który doznał zmartwychwstania w zupełnym znaczeniu tego słowa, pierwszym, który doznał zmartwychwstania do doskonałości i do żywota wiecznego. Chociaż niektórzy przed nim zostali tymczasowo zbudzeni, to jednak popadli z powrotem w śmierć. R5991-16.

"Lecz teraz Chrystus z martwych wzbudzony jest" (1 Kor. 15 : 20) R2476-99.

W końcu On przywrócony był do życia od umarłych. Q374(192).

Jak śmierć Chrystusa była największym wydarzeniem w historii, tak Jego zmartwychwstanie zajmuje zaraz następne miejsce. R3563-05.

"I stał się pierwiastkiem" (1 Kor. 15 : 20); "A będąc pierwszym z zmartwychwstania" (Dz. Ap. 26 : 23); "Przewodnik" (Żyd. 6 : 20). N'03-10-27.

KRWIĄ SWOJĄ – "I odkupiłeś nas Bogu przez krew swoją" (Obj. 5 : 9). E530.

"A krew Jezusa Chrystusa, Syna jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu" (1 Jan 1 : 7). E528.

"Bo krew jest, która duszę oczyszcza" (3 Moj. 17 : 11). R1298-91*.

"On wykupił nas Swoją krwią" (Swoją śmiercią). R1230-90.

1 : 6 **KRÓLMI I KAPŁANAMI** – Teraźniejszym zadaniem Kościoła jest udoskonalenie świętych do przyszłej służby. R5822-16, 2750-01.

Wszyscyście kapłanami wyświęconymi nie przez ludzi, ale przez Boskie przyjęcie was za członków onego wielkiego Arcykapłana "naszego wyznania". R1101-89

Praca Kapłana polega na pośrednictwie i nauczaniu w sprawiedliwości. . . Fakt, że te dwa urzędy, jako "król" i jako "kapłan", będą istnieć, nasuwa logicznie wniosek, że będą królowie i poddani oraz nauczyciele i uczniowie. R12-79*.

To królewskie kapłaństwo ma być Boskim przewodem, przez które w Tysiącleciu ma spłynąć błogosławieństwo na ludzkość. R2879-01.

Członkowie Kościoła mają być rządzącymi kapłanami; mają być nimi według porządku królewskiego i według porządku kapłańskiego razem połączonych. CR452:5.

O ile zostaniemy zaliczeni do wybranych, to wtedy, czyli w Tysiącleciu, będziemy królami i kapłanami. R2879-01.

1 : 7 OTO IDZIE Z OBŁ OKAMI – Obłoki ucisku gęste i ciemne. R5992-16; B151, 152.

Będzie dla świata bardzo ciemnym dniem – "będzie wielki ucisk, jaki nie był od początku świata, aż dotąd, ani potem będzie" (Mat. 24 : 21). R5269-13.

I UJRZY GO – Po grecku Horao – ujrzyć, rozciąć (według Young'a); we właściwym czasie "każde oko Go ujrzy", rozpozna Jego obecność, władzę i powagę. B151,168.

Po grecku optomai (według Strong'a, występujący na przemian z horao), optomai znaczy zająć się (po angielsku attend) jak u Mat. 27 : 4, 24, albo rozpoznać (po angielsku recognize) jak w Dz. Ap. 7 : 30, 2; u Jana 11 : 40 i u Łukasza 3 : 6. R140-80.

Wszyscy ujrzą Go oczami wyrozumienia. R5762-15, 5269-13, 5485-14; OV57:2; CR467:6.

"Lud on, który chodzi w ciemności, ujrzy światłość" (Izaj. 9 : 2). R1746-94.

Objawienie Mesjasza w ogniu płomienistym (ucisku) otworzy oczy światu. SM425:2.

Świat nauczy się, że ogień gniewu Bożego nie jest przeznaczony na palenie grześników za których Chrystus umarł, ale tylko na palenie ich grzechów. SM.425:3.

Ostatecznie. R5992-16.

WSZELKIE OKO – Cała ludzkość. R5269-13. I CI – Żydzi. SM425.

KTÓRZY GO PRZEBILI – "A patrzeć będą na mię którego przebodli; i płakać będą nad nim" (Zach. 12 : 10). Całkiem jest widoczne, że droga przygotowuje się na spełnienie tego tekstu z Pisma Świętego w bliskiej przyszłości. R2831-01.

I NARZEKAĆ BĘDĄ – Jeśli świat narzekał poprzednio, to o tyle więcej możemy się spodziewać, gdy ucisk stanie się ogólnym. R5269-13.

Ludzie zobaczą Jego przyjście – pociąga-

jący ich coraz bliżej na sąd. Oni poznają, że będą musieli wnet być tym sądem objęci. Dlatego będą narzekać przed Nim. SM421.

PRZED NIM – W czasie wtórego przyjścia naszego Pana świat będzie się znajdował daleko od nawrócenia się Bogu. R5992-16; A109; OV 222:3.

To Jego ujawnienie w mocy i rozbicie w kawałki rzeczy teraźniejszego ustroju społecznego, które spowodują czas wielkiego ucisku. R4602-10. 1 : 8 JAM JEST – Są to własne słowa Jezusa. CR247. ALFA I OMEGA – Pierwszą i ostatnią literę alfabetu greckiego. CR247.

Słowo hebrajskie przetłumaczone na "mię" w prorocztwie Zacharyjasza 12 : 10 odnoszące się do Jezusa jak tutaj w słowach "Go przebili" składa się z pierwszej i z ostatniej litery alfabetu hebrajskiego, tj Aleph Tay. R1948-96. I KONIEC – Pierwszym i ostatnim bezpośrednim stworzeniem Boga. R1514-93, 1278-91, 1060-88, 1005-88; CR290,247; Q358.

Jako przedstawiciel Jehowy, Jezus jest początkiem i końcem zdumiewającego Planu, choć nie jego autorem. R1060-88.

Zobacz komentarz odnośnie Obj. 3 : 14. ON WSZECHMOGĄCY – "Dana mi jest wszelka moc na niebie i na ziemi" (Mat. 28 : 18). Dopiero od czasu zmartwychwstania Chrystus stał się Wszchemogącym. R1515-93.

1 : 9 JA JAN – W pewnym znaczeniu i stopniu mógł przedstawiać ostatnich członków Małego Stada. Takie było zapewne znaczenie Pańskiego oświadczenia: "Jeżeli bym chciał żeby on został aż przyjdę, co tobie do tego?" (Jan 21 : 22) R3568-05.

BRATEM WASZYM – Apostoł nie zatytułował tej księgi tak jak ona jest obecnie nazwana w naszej Biblii, – "Objawienie Św. Jana Teologa" – czyli jakoby to było objawienie św. Jana, doktora teologii. R2826-01.

I UCZESTNIKIEM – Był on bratem wszystkich współuczniów i współuczestników tych samych cierpień w czasie obecnym, a obiecanej chwały w przyszłości. R2826-01.

W KRÓLESTWIE – On był członkiem z nimi zarodkowego królestwa niebieskiego, które obecnie "gwałt cierpi, a gwałtownicy porywają je" (Mat. 11 : 12) R1598-93.

W CIERPLIWOŚCI JEZUSA CHRYSZTUSA – W cierpliwym oczekiwaniu na chwalebne zwycięstwo tego królestwa we wtórym przyjściu Jezusa Chrystusa. R1598-93.

Praca Kapłana polega na pośrednictwie i nauczaniu w sprawiedliwości. . . Fakt, że te dwa urzędy, jako "Król" i jako "Kapłan", będą istnieć, nasuwa logicznie wniosek, że będą kró-